

בש"פ 3125/20 - דוד יוסף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3125/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: דוד יוסף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

תאריך הישיבה: ג' בסיון התש"ף (26.05.20)

בשם העורר: עו"ד משה סרוגוביץ; עו"ד רונה שוורץ

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת מעין בן ארי) בבע"ח 4792-05-20 מיום 10.5.2020. הערר התייחס לשתי בקשות של העורר לקבלת חומרי חקירה. עם זאת, לאור הערות בית המשפט, חזר בו העורר מאחת הבקשות, כך שהעניין היחידי שנותר להכרעתי, הוא בקשת העורר כי מסמך ל"ג מחומרי החקירה יועבר לעיונו במלואו, ולא באופן החלקי והמצונזר שאושר על ידי בית המשפט קמא.

2. לאחר שעיינתי במסמך האמור, הגעתי למסקנה כי ניתן לאפשר לבאי כוח העורר לקבל לידיהם את רוב רובו של המסמך, בכפוף לכך שיושחרו חלקים מועטים ממנו. החלקים אותם ראוי להשחיר, הם אלו הנוגעים לצדדים שלישיים. לעומת זאת, אינני סבור שיש מקום למנוע מבאי כוח העורר מלקבל לידיהם את חלקי המסמך הנוגעים למתלוננת עצמה.

ודוק, הפרטים הכלולים במסמך ביחס למתלוננת מוגנים בוודאי על פי דיני הגנת הפרטיות, ואולם להגנה בהליך פלילי יש זכות לקבל את מכלול חומר החקירה, ובכלל זה מידע שנאסף על יד המשטרה בנוגע למתלוננת, ואשר עשוי להיות רלוונטי להגנת הנאשם. אין חולק כי המסמך האמור מהווה חלק מחומר החקירה, וכותבת המסמך אף זומנה לעדות במשפט. במצב דברים זה, ולאחר שעיינתי במסמך, אינני סבור שיש הצדקה כי המדינה היא שתחליט בעבור ההגנה אילו פרטים הכלולים במסמך ביחס למתלוננת מועילים להגנת הנאשם.

3. למותר לציין כי האמור במסמך מהווה חומר חסוי, אשר ההגנה לא תעשה בו כל שימוש למעט הצגתו במהלך המשפט, ככל שתמצא לנכון לעשות כן. רשמתי לפניי את התחייבות באי כוח העורר, שלא להעביר מסמך זה לכל צד שלישי, לרבות לעורר עצמו (ולמעט סניגור אחר, ככל שימונה במהלך ההליך).

4. אשר על כן, המדינה תעביר את המסמך האמור, בהשחרת פרטים הנוגעים לצדדים שלישיים, לבאי כוח העורר עד ליום ב'1.6.2020.

ניתנה היום, ג' בסיון התש"ף (26.05.2020).

שׁוֹפֵט